

Es katru sestdienas vakaru

^E
Es katru sestdien's vakaru arvien arvien,
^{B7} ^E
Pie Trīnes gāju klētiņā arvien arvien.
^A
Es katru sestdien's vakaru
^E ^B ^E
Pie Trīnes gāju klētiņā arvien arvien arvien.

Tur Ješka iekšā sēdēja arvien arvien,
Un manu Trīni bučoja arvien arvien.

Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt arvien arvien,
Tu solījies reiz mana būt arvien arvien.

Bet nu tu mani pievīli arvien arvien,
Un Ješkam sirdi atdevi arvien arvien.

Es došos prom uz austrumiem arvien, arvien,
Tu mūžam manis neredzēs, nekad nekad.

Mēs sitīsim tos utainos arvien arvien,
Pēc tam tos zili pelēkos arvien arvien.

Lai latvju zobens nesarūs nekad nekad,
Lai latvju saule nenoriet nekad nekad.